

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

ISSUE
№70

4TH INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE

**ADVANCED
TECHNOLOGIES
IN SCIENTIFIC
RESEARCH**

MAY 13-15, 2026
ROTTERDAM, NETHERLANDS

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

4th International Scientific and Practical Conference
**«Advanced Technologies in Scientific
Research»**

Collection of Scientific Papers

May 13-15, 2026
Rotterdam, Netherlands

UDC 001(08)

Advanced Technologies in Scientific Research: Collection of Scientific Papers with Proceedings of the 4th International Scientific and Practical Conference. International Scientific Unity. Rotterdam, Netherlands. May 13-15, 2026.

ISBN 979-8-89704-977-6 (series)
DOI 10.70286/ISU-13.05.2026

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

ISBN 979-8-89704-977-6

© Participants of the conference, 2026
© Collection of Scientific Papers "International Scientific Unity", 2026
Official site: <https://isu-conference.com/>

Берло Л.Д., Соколова Н.Д. РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ – ТРАГЕДІЯ УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО РЕНЕСАНСУ.....	327
SECTION: INFORMATION TECHNOLOGY & CYBERSECURITY	
Курпенко М., Boretskiy D., Lytvynenko R., Syzghanov O., Kaliakin S. APPLICATION OF MACHINE LEARNING METHODS FOR CYBER THREAT DETECTION IN INFORMATION SYSTEMS.....	330
Romaniuk O., Kleshko V. DEVELOPMENT AND RESEARCH OF AN APPROACH TO AUTOMATING VPN ACCESS MANAGEMENT USING A TELEGRAM BOT.....	332
Chyzhyk D., Bazyl O. INFORMATION SYSTEM FOR SUPPORTING THE OPERATION OF AN EQUIPMENT AND ELECTRONICS REPAIR WORKSHOP.....	334
Марків О., Висоцька В., Лозинська О. ОСОБЛИВОСТІ MVP ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ ФЕЙКОВИХ ВІДГУКІВ З МАНІПУЛЯЦІЮ У ВІДКРИТИХ ВЕБ-РЕСУРСАХ.....	336
Chekhmestruk R., Syshchenko N. DEVELOPMENT OF A SOFTWARE APPLICATION FOR CLOTH SIMULATION BASED ON PHYSICAL MODELING METHODS.....	338
Ситник М.В., Олійник О.О. ПОРІВНЯННЯ SQL ТА NOSQL БАЗ ДАНИХ ДЛЯ ВЕБ-СЕРВІСІВ...	340
Musiatovskyi D.A., Chekhmestruk R.Yu. DEVELOPMENT OF SOFTWARE MODULES FOR A SYSTEM OF RECONSTRUCTING MISSING LIMBS IN A COMPLETE 3D HUMAN BODY MODEL.....	344
Сердюк Н.М., Вольгуст М.С. МУЛЬТИТЕНАНТНА АРХІТЕКТУРА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ СИСТЕМ КЕРУВАННЯ БЕЗПЕРЕПВНИМИ ПРОЦЕСАМИ.....	346
Kyrylenko O. ARTIFICIAL INTELLIGENCE AS A TOOL FOR AUGMENTING HUMAN DECISION-MAKING IN SOFTWARE DEVELOPMENT.....	350
Тарасенко С.Є. РОЗРОБКА СИСТЕМИ ДЕТЕКЦІЇ ОБЛИЧЧЯ З АДАПТИВНИМ ПРЕПРОЦЕСИНГОМ.....	353

РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ – ТРАГЕДІЯ УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО РЕНЕСАНСУ

Берло Любава Дмитрівна

здобувачка вищої освіти

Соколова Наталія Дмитрівна

кандидат історичних наук, доцент

Національний університет фізичного виховання і спорту України

«Розстріляне відродження» – трагічний період в історії української культури, який припадає на 1920-1930-ті рр. Цим терміном називають покоління українських письменників, поетів, драматургів, художників і науковців, які, через свою боротьбу проти знищення української культури, стали жертвами політичних репресій радянської влади. Їхня творчість стала символом культурного піднесення України, але водночас – і символом жорстокого знищення національної інтелігенції.

Період Розстріляного відродження ознаменувався інтенсифікацією українського культурно-мистецького процесу. Ця епоха характеризувалася появою фундаментальних творів у літературі, театральному мистецтві, музиці та живописі, що зумовило жанрово-стильове розмаїття й активізацію творчих експериментів. Попри ідеологічний тиск і системну боротьбу тогочасного Наркомату освіти з так званим «націоналізмом» у педагогічному та академічному середовищах, у цей період також відбувався поступ наукової сфери [1, с. 8]. У цей період сформувалася низка літературних об'єднань, серед яких провідне місце посідала Вільна академія пролетарської літератури (ВАПЛІТЕ), заснована М. Хвильовим. Останній актуалізував програмні гасла «Геть від Москви!» та «Дайош психологічну Європу!», а також опублікував памфлет «Україна чи Малоросія?». Ці концепційні тези були спрямовані на подолання російського культурного домінування та переорієнтацію українського інтелектуального простору [1, с. 9]. Члени ВАПЛІТЕ обстоювали національну самобутність вітчизняної культури та протидіяли проявам російського великодержавного шовінізму. Натомість спілка пролетарських письменників «Гарт», ініційована В. Блакитним за участі М. Хвильового, консолідувала тогочасні художні сили (зокрема П. Тичину, В. Сосюру) задля формування радянського літературного дискурсу, де ключовим критерієм ідентифікації митців було їхнє пролетарське походження [4, с. 615].

Ініціатива спорудження кооперативного будинку для творчої інтелігенції виникла наприкінці 1926 р. За архітектурним замислом М. Дашкевича, будівля мала символічну конфігурацію у формі літери «С», що зумовило її назву – «Слово». Заселення об'єкта, яке розпочалося наприкінці 1929 р., забезпечило митцям високий рівень побутового комфорту, контрастний щодо умов тогочасного комунального житла. Власниками квартир стали не лише письменники, а й представники інших мистецьких галузей: художники, актори, режисери та композитори. Водночас прагматичною метою концентрації

української культурної еліти в єдиному житловому просторі було спрощення системи адміністративно-політичного контролю та нагляду з боку радянських репресивних органів [3, с. 8-12, 46].

З розгортанням тоталітарних репресій у 1930-х рр. житловий комплекс піддавався системному негласному контролю та технічному прослуховуванню з боку спецслужб, що змушувало мешканців дотримуватися суворої конспірації у побутовому спілкуванні. Політичні переслідування та безпідставні звинувачення набули системного характеру. Репресивна кампанія досягла кульмінації у 1937–1938 рр.: значну частину інтелігенції було заарештовано та згодом страчено, окремі митці зазнали депортації або евакуювалися, внаслідок чого до кінця 1938 р. будинок «Слово» фактично втратив свій первинний кадровий склад [1, с. 9]. Центральною постаттю в середовищі мешканців будинку «Слово» був М. Хвильовий. Навесні 1933 р., після інспекційної поїздки регіонами України, охопленими Голодомором, письменник перебував у стані глибокої психологічної кризи. Каталізатором подальших трагічних подій став арешт його найближчого соратника М. Ялового. «Арешт Ялового – це розстріл цілої генерації... За що?», – зазначав М. Хвильовий у передсмертній записці. Сучасні дослідники інтерпретують цей крок як вияв глибокої рефлексії та особистої відповідальності лідера літературного процесу за долю творчого покоління, що посилювало почуття провини за ідеологічні компроміси з радянським режимом [2]. 13 травня 1933 р. М. Хвильовий запросив колишніх членів об'єднання ВАПЛІТЕ до власної квартири, де в окремій кімнаті вчинив самогубство шляхом вогнепального поранення у скроню. За свідченнями очевидців, початкова візуальна картина трагедії створювала ілюзію природного сну письменника в робочому кріслі за письмовим столом. Цей акт радикального протесту став символічним фіналом раннього етапу українського модернізаційного культурного процесу 1920-х р. [3, с. 70].

Самогубство М. Хвильового в історико-літературній періодизації традиційно вважають умовною точкою відліку масових репресій та початком фактичної ліквідації покоління Розстріляного відродження. Після цієї трагічної події тиск на мешканців будинку «Слово» суттєво посилювався: спецслужби активізували практику негласних допитів, а також масштабували заходи тотального технічного нагляду й арештів творчої інтелігенції. Атмосферу тогочасного побуту в житловому комплексі детально описує дослідниця та очевидиця Л. Мікрух: «московський імперіалізм органічно не мав процес бурхливого культурного розвитку в Україні... Убачаючи в цьому серйозну загрозу для свого панування, тоталітарний режим розпочав реалізацію репресивної політики, спрямованої на фізичну ліквідацію української інтелектуальної еліти й заборону її творчих здобутків» [6]. До кола провідних представників Розстріляного відродження належали діячі різних творчих об'єднань та естетичних платформ. Зокрема, ідеологи неокласицизму (М. Зеров), представники модерністської та авангардної поезії (М. Хвильовий, М. Семенко, Є. Плужник), реформатори театрального мистецтва й драматургії (Л. Курбас, М. Куліш), а також майстри інтелектуальної, психологічної та сатиричної прози (В.

Підмогильний, Г. Косинка, Остап Вишня, Б. Антоненко-Давидович, І. Багрянний) [4, с. 615].

Інтелігенцію, яку відносять до «розстріляного відродження», умовно поділяють на кілька груп залежно від їхнього життєвого шляху в період сталінських репресій та після них [5, с. 58].

• До першої групи – безпосередніх жертв терору – належать такі діячі, які були фізично знищені: страчені, загинули в концтаборах або наклали на себе руки, перебуваючи на межі арешту.

• До другої групи належать репресовані та переслідувані представники української радянської інтелігенції, яким вдалося уникнути смертного вироку або вижити в умовах в'язниць і концтаборів [6, с. 3].

Отже українських митців вбачали небезпечними, вважали, що вони заважають існуванню тоталітарного режиму. Через не дотримання правил, заборон, цензури та через жагу до свободи та права на висловлювання своєї думки - більшість митців стали жертвами радянських репресій. Їх переслідували, арештовували, вбивали. Багато письменників, акторів, режисерів та композиторів були застрелені під час масових страт, багато з них загинули у таборах і засланнях, меншість – змогла вижити. Радянська влада свідомо і навмисно пригнічувала і знищувала українську культуру і творчість задля власних цілей. Через світове визнання творів та боротьбу митців за існування української ідентичності «Розстріляне відродження» стало нагадуванням Україні про важливість супротиву ворогу та збереження своєї ідентичності.

Список використаних джерел

1. Талько А. М. Українська інтелектуальна еліта в умовах тоталітарного комуністичного режиму в 1930-х рр. Нотатки сучасної науки . 2025. № 30. С. 8–10.
2. Передсмертна записка Миколи Хвильового / ГПУ УСРР // Електронний архів українського визвольного руху. URL: <https://avr.org.ua/viewDoc/30136> (дата звернення: 13.05.2026)
3. Куліш В. Слово про будинок «Слово». Торонто, Онтаріо: Гомін України, 1966. 168 с.
4. Попович А. С. Розстріляне відродження – феномен в українській літературі. Юність науки – 2025: зб. тез доп. XV Міжнар. наук.-практ. конф. студентів, аспірантів і молодих вчених (м. Чернігів, 23–25 квітня 2025 р.). Чернігів: ЧНТУ, 2025.
5. Галета О. «Розстріляне відродження»: від історії метафори до метафори історії. Слово і Час. 2012. № 10. С. 58–65.
6. Галушко Н. А., Мікрух Л. А. Доба розстріляного відродження на сторінках української історії. Матеріали II Науково-практичної конференції (м. Ужгород, 25–26 жовтня 2024 р.). Ужгород, 2024. С. 10–13.